

V miestosti panovalo kontemplatívno-meditatívne šero. Slečna Všetecná skontrolovala prezieravým pohľadom interiér svojej miestnosti. Všetecná vlastne ani nebolo jej pravé meno, ale slečna Všetecná mala dojem, že na klientov zapôsobí inteligentnou prešmyčkou medzi jej menom a profesiou. Slečna Všetecná, povoláním veštkyňa, totiž vedela, že ak niečo vo svojom povolaní naozaj nesmie zanedbávať, je to imidž. Banky s pestrofarebnými kvapalinami boli úhladne rozostavené na stole. S výrazom nespokojného perfekcionistu do každej hodila ešte niekoľko zrníčok potravinárskeho farbiva. Na stolíku vedľa ležali tarotové karty. Prišla k nim a rýchlo z nich vyťahla všetky karty symbolizujúce smrť a schovala ich pod koberec. „Ďalej!“ zvolala v nádeji, že v okamihu na to sa ozve neisté zaklopanie. Toto bol jej obľúbený trik. V klientoch vzbudzoval hlboký rešpekt. Na svoje sklamanie však od dverí nebolo počuť nič. Zasadla za stôl a zošliapla pedál, nachádzajúci sa pod obrusom, ktorý prevísal až po zem. Z misky na stole sa vyvanul kúdol dymu. „Dobre, takže suchý ľad je tiež pripravený,“ pomyslela si slečna Všetecná. Prešla k oknu a poupravila závesy tak, že svetlo ktoré prenikalo do miestnosti, sa stalo meditatívno-kontemplatívnym. „Ďalej!“ skúsila zopakovať svoj trik. Od dverí sa stále nič neozývalo. Slečna Všetecná zrazu pocítila vo svojom žalúdku silný neklud. Taký neklud, aký spôsobia iba staré párky a nečakaní návštevníci. Slečna Všetecná si bola istá, že ten deň pokazené párky nejedla. Prudko sa otočila prekvapene zírajúc na dvoch mužov v čiernych oblekoch, čiernych viazankách, čiernych topánkach a čiernych okuliaroch.

„Slečna Všetecná?“ spýtal sa jeden.

„Neberte toto nijako osobne. Nechceme vám spôsobovať problémy...“ povedal druhý.

„Jednoducho, máme len niekoľko otázok, ohľadom vašej...“ skočil mu do reči prvý.

„Ty, Ďuro, nehovor jej teraz, o čom sa chceme rozprávať, môže to tu byť odpočívané,“ prerušil ho prvý.

„Jozínko, tebe ešte nikto nehovoril, že pokiaľ môže byť miestnosť odpočívaná, nemáš ma oslovovať menom?“ znovu sa ozval Ďuro.

„Mám pocit, že na skúškach sme to robili celé trochu inak...“ Namietol Jožo.

Muži vyšli von a zavreli za sebou dvere. „Ďalej!“ zvolala slečna Všetecná asi sekundu pred tým, ako vstúpili do miestnosti.

„Slečna Všetecná?“ Ozval sa Jožo. „Sme zo špeciálneho oddelenia polície pre metaterestriálne otázky.“ Zamával veštici pod nosom akýmsi preukazom, na ktorom bola čierna fotka. Potom pokračoval: „Radi by sme vám položili niekoľko otázok. Ale nie tu.“

„Samozrejme,“ prekvapene súhlasila slečna Všetecná.

Všetci traja sa pobrali z miestnosti...